

การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำรงเงินกองทุนตามเกณฑ์ Basel II ณ สิ้นธันวาคม 2553

โครงสร้างเงินกองทุน

ณ สิ้นงวด ธ.ค. 53 โครงสร้างเงินกองทุนของ ธสน. ประกอบด้วย เงินกองทุนชั้นที่ 1 (92.7% ของเงินกองทุนรวมทั้งสิ้น) และเงินกองทุนชั้นที่ 2 (7.3% ของเงินกองทุนรวมทั้งสิ้น) โดย ธสน. ไม่มีเงินกองทุนประเภท Hybrid Tier ที่ ธปท. อนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 1 (ตารางที่ 1) ทั้งนี้ เงินกองทุนรวมทั้งสิ้น ณ สิ้นงวด ธ.ค. 53 เพิ่มขึ้น 3.3% เป็น 15,833.82 ล้านบาท เทียบกับ 15,321.54 ล้านบาท ณ สิ้น ธ.ค. 52

ตารางที่ 1 องค์ประกอบของเงินกองทุนของ ธสน. ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2553

หน่วย : ล้านบาท

เงินกองทุนของ ธสน.ประกอบด้วย	งวด ธ.ค. 2553	งวด ธ.ค. 2552
1. เงินกองทุนชั้นที่ 1		
1.1 ทุนชำระแล้ว	12,800.00	12,800.00
1.2 ทุนสำรองตามกฎหมาย	2,752.15	2,579.05
1.3 กำไร (ขาดทุน) สะสมคงเหลือจากการจัดสรร	(878.33)	(960.31)
รวมทั้งสิ้น	14,673.82	14,418.74
2. เงินกองทุนชั้นที่ 2		
2.1 เงินสำรองสำหรับสินทรัพย์จัดชั้นปกติ	1,165.05	911.79
2.2 ส่วนเกินทุนสุทธิจากการตีราคาเงินลงทุนในตราสารทุนประเภทเผื่อขาย	0.07	0.14
รวมทั้งสิ้น	1,165.12	911.94
3. รายการหัก		
3.1 ส่วนต่ำกว่าทุนสุทธิจากการตีราคาเงินลงทุนประเภทเผื่อขาย	5.13	9.13
เงินกองทุนทั้งสิ้นตามกฎหมาย (1)+(2)-(3)	15,833.81	15,321.54

ความเสี่ยงพอของเงินกองทุน

ธนาคารใช้วิธีการแบบง่ายในการประเมินความเสี่ยงพอของเงินกองทุน ซึ่งเหมาะสมและพอเพียงกับขนาดธุรกิจ และขนาดองค์กรที่มีขนาดเล็กและลักษณะการดำเนินธุรกิจไม่ซับซ้อนมากนัก โดยสามารถจำแนกได้ดังนี้

การคำนวณ	วิธีที่ใช้
ด้านเครดิต	เลือกใช้วิธี Standardised Approach โดยถ่วงน้ำหนักความเสี่ยงแต่ละประเภทสินทรัพย์ตามผลการจัดอันดับเครดิตจากองค์กรจัดอันดับความเสี่ยง (External Credit Assessment Institutions : ECAIs) ซึ่งมีน้ำหนักความเสี่ยง 0 - 150%
ด้านตลาด	เลือกใช้วิธี Standardised Measurement Method เมื่อปริมาณธุรกรรมในบัญชีเพื่อการค้าของ ธสน. ถึงระดับที่มีนัยสำคัญ (Threshold) ตามที่ ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) กำหนดหรือเมื่อ ธปท. สั่งการให้ ธสน. ต้องดำรงเงินกองทุนเพื่อรองรับความเสี่ยงด้านตลาด
ด้านปฏิบัติการ	เลือกใช้วิธี Basic Indicator Approach ซึ่งกำหนดให้ธนาคารต้องดำรงเงินกองทุนเท่ากับ 15% ของค่าเฉลี่ยของรายได้รวมต่อปีของปีที่รายได้รวม > 0 ในช่วง 3 ปีย้อนหลัง

ตารางที่ 2 เงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต แยกตามประเภทของสินทรัพย์ โดยวิธี SA

หน่วย : ล้านบาท

เงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต แยกตามประเภทของสินทรัพย์	งวด ธ.ค. 2553	งวด ธ.ค. 2552
สินทรัพย์ที่ไม่ด้อยคุณภาพ	6,767.33	5,218.60
1 ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลางของประเทศต่าง ๆ	-	-
2 ลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ	-	-
3 ลูกหนี้ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ	-	-
4 ลูกหนี้สถาบันการเงิน	300.16	205.12
5 ลูกหนี้บริษัทหลักทรัพย์	-	-
6 ลูกหนี้ธุรกิจเอกชน	6,277.90	4,815.29
7 ลูกหนี้รายย่อย (ลูกหนี้ของ ธสน. ไม่เข้าเกณฑ์ ตามนิยาม/เงื่อนไขของ ธปท.)	-	-
8 สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย	18.44	17.43
9 สินทรัพย์อื่น	170.83	180.76
สินทรัพย์ด้อยคุณภาพ	299.99	330.13
รวมมูลค่าเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต	7,067.32	5,548.73

ตารางที่ 3 เงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดสำหรับฐานะในบัญชีเพื่อการค้า

หน่วย : ล้านบาท

เงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด	31 ธ.ค.2553	31 ธ.ค.2552
คำนวณโดยวิธีมาตรฐาน	92.69	-*

หมายเหตุ : *ธสน. ไม่ต้องคำนวณเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดสำหรับฐานะในบัญชีเพื่อการค้า เนื่องจากปริมาณธุรกรรมในบัญชีเพื่อการค้าของ ธสน. ยังไม่ถึงระดับที่มีนัยสำคัญที่ ธปท. กำหนดให้ต้องคำนวณความเสี่ยงด้านตลาด

ตารางที่ 4 เงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ คำนวณโดยวิธี Basic Indicator Approach (BIA)

หน่วย : ล้านบาท

	งวด ธ.ค. 2553	งวด ธ.ค. 2552
เงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ	296.29	286.74

ตารางที่ 5 อัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง และอัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อสินทรัพย์เสี่ยง

อัตราส่วน	งวด ธ.ค. 2553	งวด ธ.ค. 2552
เงินกองทุนทั้งสิ้นต่อสินทรัพย์เสี่ยง	16.99%	21.00%
เงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อสินทรัพย์เสี่ยง	15.74%	19.77%

ตารางที่ 6 มูลค่าเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดในแต่ละประเภท โดยวิธีมาตรฐาน

หน่วย : ล้านบาท

เงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด โดยวิธีมาตรฐาน	งวด ธ.ค. 2553	งวด ธ.ค. 2552
ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย	88.71	-*
ความเสี่ยงด้านราคาตราสารทุน	-	-*
ความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน	3.98	-*
ความเสี่ยงด้านราคาสินค้าโภคภัณฑ์	-	-*
รวมมูลค่าเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรง	92.69	-*

หมายเหตุ : *ธสน. ไม่ต้องคำนวณเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดสำหรับฐานะในบัญชีเพื่อการค้า เนื่องจากปริมาณธุรกรรมในบัญชีเพื่อการค้าของ ธสน. ยังไม่ถึงระดับที่มีนัยสำคัญที่ ธปท. กำหนดให้ต้องคำนวณความเสี่ยงด้านตลาด

- **วัตถุประสงค์และนโยบายในการบริหารความเสี่ยง**

ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) ตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินธุรกิจ คณะกรรมการธนาคารจึงได้มีการกำหนดให้การบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งในแผนธุรกิจด้านการพัฒนาองค์กร โดยในปี 2553 ธนาคารเน้นการบูรณาการกำกับดูแลกิจการที่ดี การบริหารความเสี่ยง และการกำกับกับการปฏิบัติงาน ตามหลัก Governance, Risk and Compliance (GRC) เพื่อให้ ธสน. มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี รวมทั้งมีการบริหารความเสี่ยงองค์กรและการกำกับกับการปฏิบัติงานเป็นไปตามหลักการบริหารความเสี่ยงที่ดีสอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจของ ธสน. อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุเป้าหมายขององค์กรทั้งในเชิงธุรกิจและในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยตามนโยบายรัฐบาลรวมถึงเพื่อสร้างให้การบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร

สำหรับกรอบการบริหารความเสี่ยงของ ธสน. ยึดแนวทางของ The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission (COSO), The Basel Committee on Banking Supervision, Office of the Comptroller of the Currency (OCC) ของสหรัฐอเมริกา และธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ทั้งนี้ ธสน. แบ่งประเภทของความเสี่ยงออกเป็น 6 ประเภท ประกอบด้วย

- (1) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk)
- (2) ความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk)
- (3) ความเสี่ยงด้านตลาด (Market Risk)
- (4) ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (Liquidity Risk)
- (5) ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (Operational Risk)
- (6) ความเสี่ยงด้านชื่อเสียง (Reputational Risk)

- **กระบวนการบริหารความเสี่ยง**

ธนาคารมีกระบวนการบริหารความเสี่ยง โดยอ้างอิงตามหลักการของ The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission (COSO) และธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ซึ่งประกอบด้วย

1. **การระบุความเสี่ยง** เป็นการวิเคราะห์เพื่อระบุความเสี่ยง สาเหตุ และปัจจัยภายในและภายนอกที่ทำให้เกิดความเสี่ยงซึ่งจะส่งผลให้ ธสน. ไม่บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้
2. **การประเมินและวัดระดับความเสี่ยง** โดยคำนึงถึงโอกาส (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) เพื่อประเมินและวัดระดับความเสี่ยง ทั้งความเสี่ยงก่อนการควบคุม (Inherent Risk) และความเสี่ยงที่เหลืออยู่หลังการควบคุม (Residual Risk)
3. **การจัดการความเสี่ยง** ซึ่งคำนึงถึงระดับความรุนแรงของความเสี่ยงเป็นสำคัญ เพื่อกำหนดวิธีการควบคุมและลดความเสี่ยงที่ชัดเจน เพื่อให้ ธสน. มีแนวทางในการบริหารจัดการกับความเสี่ยงอย่างเป็นระบบและเหมาะสม ทั้งนี้ การกำหนดวิธีการควบคุมดังกล่าว ธสน. จะคำนึงถึงความคุ้มค่าหรือผลตอบแทนที่ได้รับ เพื่อให้ความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ ธสน. ยอมรับได้และให้สอดคล้องกับนโยบายและกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยงของ ธสน.
4. **การติดตามและรายงานความเสี่ยง** กำหนดให้มีระบบการติดตามผลการควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมความเสียหายได้อย่างทัน่วงที โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจของ ธสน.

• โครงสร้างและหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยง

ธสน. จัดให้มีโครงสร้างองค์กรที่สนับสนุนการนำกรอบและกระบวนการบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติอย่างเหมาะสมใน ธสน. ดังนี้

คณะกรรมการ ธนาकार	ทำหน้าที่อนุมัติกลยุทธ์ นโยบาย รวมถึงแนวทางการกำกับดูแลการปฏิบัติงานด้านการบริหารความเสี่ยงของคณะกรรมการชุดต่างๆ และผู้บริหารระดับสูงที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการของ ธสน. ซึ่งทำหน้าที่สั่งการให้มีการจัดตั้ง และกำหนดโครงสร้างอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการ
คณะกรรมการ บริหารธนาकार	ดำเนินการตามหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารความเสี่ยงตามที่คณะกรรมการธนาकारได้มอบหมายให้ตามความเหมาะสมกับการดำเนินกิจการของ ธสน.
คณะกรรมการ ตรวจสอบ	ทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการธนาकारในการประเมินและติดตามผลการบริหารความเสี่ยงของคณะผู้บริหารความเสี่ยง
คณะกรรมการ จัดการ	ทำหน้าที่นำเสนอวิสัยทัศน์ ภารกิจ และแผนวิสาหกิจและแผนธุรกิจ ตลอดจนระดมความคิดเพื่อปรับแผนธุรกิจในการดำเนินธุรกิจของ ธสน. ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความเสี่ยงที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งติดตามและรายงานผลการบริหารความเสี่ยงตามแผนธุรกิจเสนอต่อคณะกรรมการธนาकारเพื่อพิจารณาหรือทราบตามความเหมาะสม
คณะผู้บริหารความ เสี่ยง	ทำหน้าที่กลั่นกรองกรอบนโยบายและกลยุทธ์ด้านการบริหารความเสี่ยง รวมทั้งเครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ในการบริหารความเสี่ยง ตลอดจนดูแลการดำเนินงานบริหารความเสี่ยงให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการธนาकारได้อนุมัติไว้
คณะกรรมการ บริหารสินทรัพย์ และหนี้สิน	ทำหน้าที่ดูแลให้มีการจัดทำนโยบายและแผนงานในการบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน ตลอดจนบริหารและควบคุมความเสี่ยงด้านสภาพคล่องและตลาด ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย ระดับราคา และอัตราแลกเปลี่ยน รวมทั้งบริหารพอร์ตการลงทุนในตราสารต่างๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และขอบเขตการลงทุน รวมทั้งวงเงินลงทุนที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการธนาकार
คณะกรรมการ พิจารณาสินเชื่อ รายใหญ่	ทำหน้าที่บริหาร ควบคุม และติดตามรายงานความเสี่ยงด้านเครดิตเฉพาะลูกหนี้ปกติให้เป็นไปตามแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการธนาकार
คณะกรรมการ แก้ไขหนี้	ทำหน้าที่บริหาร ควบคุม และติดตามรายงานความเสี่ยงด้านเครดิตสำหรับลูกหนี้มีปัญหาให้เป็นไปตามแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการธนาकार
คณะกรรมการกำกับ ดูแลกิจการ	ทำหน้าที่กลั่นกรองเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลกิจการ ตลอดจนรายงานผลการปฏิบัติงานด้านการกำกับดูแลกิจการให้คณะกรรมการธนาकार ซึ่งทำหน้าที่คณะกรรมการกำกับดูแลกิจการทราบอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

สำหรับในระดับปฏิบัติการนั้น สำนักบริหารความเสี่ยง ทำหน้าที่รับผิดชอบในการร่าง/ทบทวนนโยบาย ติดตาม และประเมินผลการบริหารความเสี่ยงของ ธสน. รวมทั้งพัฒนาเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยง นอกจากนี้ ยังมีตัวแทนบริหารความเสี่ยงของแต่ละฝ่ายและสำนัก (Risk Champion) ซึ่งเป็นตัวแทนของแต่ละฝ่ายและสำนักในการประสานงานด้านการบริหารความเสี่ยงภายในและระหว่างฝ่ายและสำนัก เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงภายในองค์กรเป็นไปอย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

- **ขอบเขตและลักษณะของระบบการวัด ติดตาม และรายงานความเสี่ยงด้านต่างๆ ตามสายงาน**

ธนาคารกำหนดให้มีระบบการวัด ติดตาม และรายงานที่ครอบคลุมทุกประเภทความเสี่ยง เพื่อให้ธนาคารสามารถทราบถึงปริมาณ และระดับความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเพื่อใช้ป้องกันและควบคุมความเสียหายได้อย่างทัน่วงที โดยต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจของธนาคารด้วย รวมทั้งเพื่อมิให้ระบบการติดตามเป็นภาระในการดำเนินธุรกิจของธนาคารเกินความจำเป็น โดยมีหน่วยงานที่เป็นอิสระจากหน่วยงานเจ้าของความเสี่ยง (Risk Owner) เช่น สำนักบริหารความเสี่ยง รับผิดชอบการติดตามความเสี่ยงในภาพรวม นอกจากนี้ ยังมีฝ่ายงานอื่น ๆ ที่มีใช่ Risk owner ทำหน้าที่วัด ติดตาม และรายงานความเสี่ยงด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายงานของตน โดยสำนักฯ รวบรวมรายงานฯ ดังกล่าวนำเสนอคณะผู้บริหารความเสี่ยง คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อรายใหญ่ และคณะกรรมการธนาคาร เพื่อทราบ/พิจารณาเป็นประจำ

- **นโยบายในการป้องกันหรือลดความเสี่ยง รวมทั้งกระบวนการในการติดตามประสิทธิผลของการป้องกันหรือลดความเสี่ยงดังกล่าว**

ธนาคารกำหนดให้มีนโยบายในการป้องกันและลดความเสี่ยงของธนาคารให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ตามนโยบายและกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยงของธนาคาร สำหรับกลยุทธ์และวิธีการจัดการความเสี่ยงของธนาคาร ได้แก่

1. การกำหนดเป้าหมายและระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้
2. การกำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยง ได้แก่ การยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance) การควบคุมความเสี่ยง (Risk Control) การลดความเสี่ยง (Risk Reduction) การกระจายความเสี่ยง (Risk Sharing/Spreading) การโอนความเสี่ยง (Risk Transfer) และการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance)
3. การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร (Management Information System : MIS) ที่มีความเพียงพอสำหรับการบริหารความเสี่ยง
4. การพัฒนากระบวนการทำงานให้มีความชัดเจนและรัดกุมเพียงพอ เช่น การกำหนดหลักเกณฑ์หรือคู่มือการทำงานต่าง ๆ เพื่อใช้ในกระบวนการปฏิบัติงาน โดยให้มีระบบการติดตาม และควบคุมการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ การพัฒนาความพร้อมของบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

- **แนวทางที่ใช้ในการกำหนด Limit สำหรับการควบคุมความเสี่ยง**

ธนาคารกำหนดแนวทางที่ใช้ในการกำหนด Limit โดยพิจารณาตามดัชนีชี้วัดความเสี่ยง (Key Risk Indicators: KRIs) ระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ (Risk Appetite) และระดับความเบี่ยงเบนของความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ (Risk Tolerance) จำแนกตามประเภทความเสี่ยง เพื่อเป็นแนวทางในการกำกับดูแลและควบคุมให้การบริหารความเสี่ยงของ ธสน. อยู่ในระดับที่ ธสน. ยอมรับได้

- **บทบาทและหน้าที่ของผู้ตรวจสอบภายใน**

ธนาคารได้มีการจัดทำกฎบัตรการตรวจสอบภายใน ซึ่งว่าด้วยวัตถุประสงค์ ขอบเขต ภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ สิทธิและอำนาจของสำนักตรวจสอบ โดยตั้งอยู่บนหลักการตามวิชาชีพตรวจสอบภายในที่เป็นมาตรฐานสากล โดยสำนักตรวจสอบมีขอบเขตการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการปฏิบัติงานวิชาชีพการตรวจสอบ โดยการพิจารณาว่ากระบวนการบริหารความเสี่ยง การควบคุมภายใน และการกำกับดูแลทั้งในภาพรวมขององค์กรและในการดำเนินงานทุกกิจกรรมของธนาคารที่ฝ่ายบริหารได้จัดให้มีขึ้นและดำเนินการอยู่นั้นมีความเพียงพอ มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

สำนักตรวจสอบมีภาระหน้าที่โดยไม่ขัดต่อความเป็นอิสระและความซื่อสัตย์สุจริต เช่น ปฏิบัติงานตามที่กำหนดไว้ในแผนการตรวจสอบประจำปีตามที่ได้รับอนุมัติ รวมทั้งการปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบภายในตามที่คณะกรรมการตรวจสอบและฝ่ายบริหารสั่งการ เป็นต้น

ข้อมูลทั่วไปของฐานะที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านเครดิต

- **นโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิต**

ธนาคารมีนโยบายสินเชื่อที่สำคัญ เช่น การให้สินเชื่ออย่างมีคุณภาพ การกระจายความเสี่ยงในการให้สินเชื่อ และกำหนดระดับความเสี่ยงที่ธนาคารสามารถยอมรับได้ การให้สินเชื่อที่ให้ผลตอบแทนในระดับที่เหมาะสมกับสถานะการเป็นหน่วยงานของรัฐที่ส่งเสริมและสนับสนุนการส่งออก การนำเข้ารายได้เงินตราต่างประเทศ และการลงทุนในต่างประเทศ การให้สินเชื่อโดยคำนึงถึงกฎระเบียบทางเศรษฐกิจและการเงินของประเทศไทยและประเทศที่เกี่ยวข้องในการให้สินเชื่อ การจัดหาและพัฒนาคุณภาพบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถด้านสินเชื่อ และจัดสรรบุคลากรดังกล่าวให้เกิดประโยชน์สูงสุด การให้สินเชื่อโดยคำนึงถึงความเสี่ยง การจัดระบบการติดตามและทบทวนสินเชื่อที่ดี และจัดระบบและวิธีการแก้ไขหนี้ให้มีประสิทธิผลและเกิดประโยชน์สูงสุดกับธนาคาร

ทั้งนี้ ในปี 2553 ธนาคารได้กำหนดให้มีเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตที่สำคัญ เช่น

1. การสร้างระบบเตือนภัยด้านเครดิต สำหรับระดับอุตสาหกรรม ได้แก่ ระบบการเตือนภัยด้านอุตสาหกรรม (Industry Warning Sign) เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการแก่หน่วยงานด้านการตลาด สำหรับระดับลูกค้า ได้แก่ ระบบการเตือนภัยด้านเครดิตล่วงหน้า (Credit Warning Sign) ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลประวัติการติดต่อลูกค้ากับ ธสน. และการจัดทำรายชื่อลูกค้าที่ควรติดตามหรือควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ (Hot List) เพื่อให้หน่วยงานด้านการตลาดและหน่วยงานด้านการบริหารหนี้ ติดตาม และหาแนวทางแก้ไขล่วงหน้า รวมทั้งเป็นการควบคุมเชิงป้องกันเพื่อไม่ให้ลูกค้ากลายเป็นหนี้ NPLs

2. ระบบการจัดอันดับความเสี่ยงลูกค้า ธสน. ได้มีการพัฒนาและนำเครื่องมือที่ใช้จัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิตของลูกค้ามาใช้ประกอบในการพิจารณาสินเชื่อ ปัจจุบัน ธสน. มีระบบการจัดอันดับความเสี่ยงลูกค้า 2 ระบบ ได้แก่ ระบบ Credit Rating Model เป็นเครื่องมือในการจัดอันดับความเสี่ยงสำหรับลูกค้าทั่วไปของ ธสน. โดยมีการจัดอันดับเครดิตสำหรับลูกค้านิติบุคคลทั้งหมด 8 อันดับสำหรับลูกหนี้ปกติ และ 3 อันดับสำหรับลูกหนี้มีปัญหา และระบบ EXIM Credit Express เป็นเครื่องมือประกอบการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อรายย่อยเพื่อให้การพิจารณาอนุมัติสินเชื่อสำหรับลูกค้ารายย่อยเป็นไปอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกันอยู่ในระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้
3. การสอบทาน/ทบทวนสินเชื่อและการติดตามลูกหนี้ปรับโครงสร้าง เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายสินเชื่อที่ ธสน. กำหนด รวมทั้งเพื่อเป็นการสอบทานและติดตามการปฏิบัติตามเงื่อนไขในการใช้วงเงินสินเชื่อ
4. การควบคุมการกระจุกตัวของสินเชื่อ มีการกำหนดเพดานการให้สินเชื่อ (Concentration Limit) ในการให้วงเงิน ต่อ 1 รายลูกค้า ต่อ 1 กลุ่มลูกค้า ต่อ 1 กลุ่มอุตสาหกรรม ต่อ 1 รายผู้ซื้อ/ธนาคารผู้ซื้อ ต่อ 1 กลุ่มผู้ซื้อ/ธนาคารผู้ซื้อ และต่อ 1 รายประเทศ
5. การทดสอบภาวะวิกฤตความเสี่ยงด้านเครดิตของพอร์ตสินเชื่อ (Credit Stress Test) ภายใต้สถานการณ์ต่างๆ เป็นประจำอย่างน้อยทุกปี โดยผลการทดสอบที่ผ่านมา ปรากฏว่า ธสน. สามารถดำรงสัดส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงได้เกินกว่าร้อยละ 8.5 ตามที่ ธปท. กำหนดไว้
6. อื่นๆ เช่น กำหนดให้มีงานอำนวยการสินเชื่อ สังกัดฝ่ายบริหารหนี้และนิติกรรม เพื่อทำหน้าที่ติดตามเงื่อนไขที่ลูกค้าต้องปฏิบัติสำหรับทุกประเภทวงเงินสินเชื่อ การปรับปรุงหลักเกณฑ์ Credit Warning Sign และ Hot List เพื่อเพิ่มประสิทธิผลและประสิทธิภาพในระบบเตือนภัยด้านเครดิตมากขึ้น การทดสอบความน่าเชื่อถือของระบบ Credit Rating Model สำหรับลูกค้าของ ธสน. การทบทวนหลักเกณฑ์ Concentration Limit และแนวนโยบายการจำกัดความเสี่ยงรายประเทศ เพื่อให้การควบคุมการกระจุกตัวของสินเชื่อมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากขึ้น การปรับปรุงแนวนโยบายการสอบทานสินเชื่อและบริการประกันการส่งออกระยะสั้น เพื่อเพิ่มประสิทธิผลและประสิทธิภาพในการสอบทานสินเชื่อและบริการประกันการส่งออกระยะสั้นมากขึ้น เป็นต้น

● คำจำกัดความของการผิดนัดชำระหนี้และการด้อยค่าของสินทรัพย์

ธนาคารกำหนดคำจำกัดความของการผิดนัดชำระหนี้ หมายถึง สินเชื่อที่ไม่ชำระหนี้ รวมถึงการไม่ปฏิบัติตามหรือผิดเงื่อนไขตามสัญญาให้สินเชื่อ สัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ บันทึกรายชื่อกดกลาง หรือสัญญาใดที่ลูกค้า/ลูกหนี้หรือผู้เกี่ยวข้องได้ทำกับธนาคาร และใช้บังคับกับลูกค้า/ลูกหนี้หรือผู้เกี่ยวข้องอยู่

“หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans : NPLs)” หมายถึง เงินให้สินเชื่อที่ค้างชำระเงินต้นและหรือดอกเบี้ย เป็นระยะเวลารวมกันเกินกว่า 3 เดือน นับแต่วันครบกำหนดชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ย หรือเงินให้สินเชื่อที่ค้างชำระเงินต้นและหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลาไม่เกิน 3 เดือน นับแต่วันครบกำหนดชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ย และมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับความสามารถในการชำระคืนเงินต้นหรือดอกเบี้ย เว้นแต่ธนาคารเห็นสมควรผ่อนผันในกรณีดังต่อไปนี้

1. ลูกหนี้ที่ได้รับการวิเคราะห์เกี่ยวกับความสามารถในการชำระหนี้และได้รับการอนุมัติในการต่ออายุสัญญาทบทวนดอกเบี้ยเป็นเงินต้น หรือได้รับการผ่อนผันหรือปรับโครงสร้างเงื่อนไขการชำระหนี้ใหม่
2. ลูกหนี้ที่มีหลักฐานแสดงว่าได้ทำข้อตกลงหรือสัญญาเพิ่มเติมในการปรับโครงสร้างหนี้ โดยกำหนดเงื่อนไขการชำระหนี้ใหม่

- **แนวทาง/วิธีการทางสถิติ (ถ้ามี) ที่ใช้ในการคำนวณ General Provision และ Specific Provision**

ธนาคารมีการกันเงินสำรองสำหรับลูกหนี้ตามมาตรฐานบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standard : IAS) แบ่งเป็น

1. การคำนวณ General Provision ประกอบด้วย

- 1.1 การกันสำรองลูกหนี้จัดชั้นปกติ : อัตราขั้นต่ำที่ใช้ในการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญร้อยละ 1 ของยอดหนี้

- 1.2 การกันสำรองหนี้จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ : อัตราขั้นต่ำที่ใช้ในการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญร้อยละ 2 ของยอดหนี้

นอกจากนี้ ธนาคารยังมีการกันสำรองส่วนที่เกินเกณฑ์เป็นสัดส่วนของยอดสินเชื่อรวมทุกงวด 6 เดือน ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ได้ตามความเหมาะสม

2. การคำนวณ Specific Provision ประกอบด้วย

- 2.1 การกันสำรองหนี้จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน : อัตราขั้นต่ำที่ใช้ในการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ ร้อยละ 100

- 2.2 การกันสำรองหนี้จัดชั้นสงสัย : อัตราขั้นต่ำที่ใช้ในการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญร้อยละ 100

- 2.3 การกันสำรองหนี้จัดชั้นสงสัยจะสูญ : อัตราขั้นต่ำที่ใช้ในการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญร้อยละ 100

นอกจากนี้ ธนาคารยังมีการตั้งเงินสำรองของค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญตามคุณภาพหนี้ปรับโครงสร้างในอัตราส่วนร้อยละ 1, 20, 50 ของยอดหนี้อีกด้วย

ข้อมูลฐานะที่เกี่ยวข้องกับความเสียด้านเครดิตแยกตามวิธีการที่ธนาคารเลือกใช้ในการคำนวณสินทรัพย์เสียด้านเครดิต (วิธี SA)

- **รายชื่อของสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอกที่ธนาคารเลือกใช้และ Country Risk Classification ของ OECD ที่ใช้ในการอ้างอิง Rating แยกตามประเภทสินทรัพย์/ลูกหนี้ของธนาคารพาณิชย์ในการกำหนดน้ำหนักความเสี่ยง**

ธสน. ใช้การจัดอันดับความเสี่ยง (Rating) จากสถาบันจัดอันดับความเสี่ยงจากภายนอก (Export Credit Assessment Institutions: ECAIs) รวม 3 แห่ง ได้แก่

1. Moody's Investors Service
2. Standard & Poor's
3. Fitch Ratings

เพื่อใช้ในการคำนวณน้ำหนักความเสี่ยงสินทรัพย์และลูกหนี้ ยกเว้นกรณีไม่มี Rating จาก ECAIs ข้างต้น ธนาคารจึงอ้างอิงจาก Country Risk Classification ของ Organization for Economic Co-operation and Development (OECD) อย่างไรก็ตาม สำหรับลูกหนี้ธุรกิจเอกชนนั้น ธนาคารใช้น้ำหนักความเสี่ยง 100% โดยไม่คำนึงถึง Rating จากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก

- กระบวนการที่ธนาคารพาณิชย์ใช้ในการกำหนด Rating จากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก

ธสน. ใช้หลักเกณฑ์การใช้อันดับเครดิตจากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอกตามที่ ธปท. กำหนด (ประกาศ ธปท. ที่ สนส. 90/2551 เรื่อง หลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์ โดยวิธี Standardised Approach (วิธี SA) เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2551 และที่ สนส. 10/2553 เรื่อง หลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์ โดยวิธี Standardised Approach (วิธี SA) (ฉบับที่ 3) เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2553

ข้อมูลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต โดยวิธี SA

- นโยบายและกระบวนการที่ธนาคารพาณิชย์ใช้ในการบริหารและประเมินมูลค่าหลักประกัน

ธนาคารมีนโยบายในการประเมินมูลค่าหลักประกันเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น นำมูลค่าของหลักประกันมาใช้ในการคำนวณเงินสำรองสำหรับลูกหนี้ที่จัดชั้น เพื่อการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เพื่อใช้เป็นมูลค่าบันทึกบัญชีสินทรัพย์ที่ได้จากการรับชำระหนี้หรือซื้อจากการขายทอดตลาด และเพื่อประกอบการพิจารณาให้สินเชื่อและพิจารณาวงเงินเพื่อจดจำนำ จดทะเบียนจำนองหรือบริมสิทธิ์เหนือหลักประกัน เป็นต้น

สำหรับกระบวนการที่ธนาคารใช้ในการบริหารและประเมินมูลค่าหลักประกันนั้น ธนาคารใช้วิธีการประเมินราคาตามหลักสากล เช่น การคำนวณจากต้นทุนการก่อสร้างหักด้วยค่าเสื่อมราคา การเปรียบเทียบกับราคาตลาด และการคำนวณจากรายได้สุทธิต่อปีที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตก่อนทอนเป็นมูลค่าปัจจุบัน

ทั้งนี้ ธนาคารกำหนดให้มีการทบทวนราคาประเมินมูลค่าหลักประกันเป็นประจำ โดยขึ้นอยู่กับประเภท และมูลค่าของหลักประกันและกำหนดให้มีการใช้ผู้ประเมินราคาอิสระในการประเมินราคาอีกด้วย

- ประเภทของหลักประกันที่สำคัญ

หลักประกันที่สำคัญของธนาคาร ได้แก่ 1) ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง 2) เครื่องจักร 3) เงินฝาก 4) ที่ดิน และ 5) เรือ

- ประเภทของผู้ค้ำประกันและผู้ขายข้อตกลงรับประกันความเสี่ยงตามธุรกรรมอนุพันธ์ด้านเครดิตที่สำคัญ

ไม่มี

- การกระจุกตัวของความเสี่ยงด้านเครดิตและด้านตลาดในแต่ละประเภทของหลักประกัน ผู้ค้ำประกัน และผู้ขาย ข้อตกลงรับประกันความเสี่ยงตามธุรกรรมอนุพันธ์ด้านเครดิตที่ใช้ในการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต

ความเสี่ยงด้านเครดิต: หลักประกันประเภทที่ดิน ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างนั้น ส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในกลุ่มธุรกิจการค้า อุตสาหกรรมยางพารา และเสื้อผ้าสำเร็จรูป ส่วนหลักประกันประเภทเงินฝากนั้น ส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในกลุ่มธุรกิจการค้า

ความเสี่ยงด้านตลาด : ส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ที่ตัวเงินคลังและพันธบัตร ธปท. ซึ่งมีอายุสัญญาเฉลี่ยต่ำกว่า 1 ปี

ข้อมูลทั่วไปของฐานะที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านตลาด

- ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านตลาด โดยวิธีมาตรฐาน

ความเสี่ยงด้านตลาด หมายถึง เหตุการณ์หรือโอกาสหรือความน่าจะเป็นที่ฐานะในงบดุลและนอกงบดุลของ ธสน. จะได้รับผลกระทบจากการเคลื่อนไหว/เปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย และ/หรือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และ/หรือ ราคาตราสารในตลาดเงินตลาดทุน จนส่งผลให้เกิดความผันผวนต่อรายได้และเงินกองทุนของ ธสน.

แนวทางและเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงด้านตลาด

- ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Risk) เป็นความเสี่ยงที่รายได้ของ ธสน. ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย ด้วยเหตุนี้ ธสน. จึงได้จัดโครงสร้างอัตราดอกเบี้ยให้สอดคล้องตามลักษณะสินทรัพย์และหนี้สิน และมีการประเมินสถานการณ์และแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยอยู่ตลอดเวลา โดยมีเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมกับความซับซ้อนของธุรกิจ เช่น การติดตามความเหลื่อมกัน (Maturity Gap) ระหว่างอายุของสินทรัพย์และอายุของหนี้สิน และการประเมินผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Sensitivity Analysis) ที่มีผลต่อดอกเบี้ยสุทธิ (Net Interest Income: NII) ของ ธสน. ในระยะเวลา 1 ปี ข้างหน้า และที่มีผลต่อเงินกองทุน (Economic Value of Equities: EVE) ของ ธสน. เป็นต้น ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวช่วยให้ ธสน. สามารถบริหารความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยและสามารถบริหารสินทรัพย์และหนี้สินในแต่ละช่วงเวลาได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกัน และเป็นไปตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการธนาคารกำหนด

- ความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (Foreign Exchange Rate Risk) เป็นความเสี่ยงที่รายได้และเงินกองทุนได้รับผลกระทบจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเนื่องจากการทำธุรกรรมในสกุลเงินตราต่างประเทศหรือจากการมีสินทรัพย์หรือหนี้สินสกุลเงินตราต่างประเทศ โดย ธสน. มีนโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน เพื่อรักษาระดับสินทรัพย์ หนี้สิน และรายการนอกงบดุลให้อยู่ในระดับคุณภาพ สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการบริหารความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่สำคัญ ได้แก่ เกณฑ์การดำรงฐานะเงินตราต่างประเทศรายสกุลและรวมทุกสกุล ณ สิ้นวัน การกำหนดระดับความเสียหายสูงสุด (Stop Loss Level) สำหรับการทำธุรกรรมด้านเงินตราต่างประเทศ (Proprietary FX Trading) ทุกสกุลเงิน เครื่องมือในการวัดมูลค่าความเสียหายสูงสุด (Maximum Potential Loss) จากความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ทั้งนี้ การบริหารความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ ธสน. สามารถดำรงฐานะเงินตราต่างประเทศเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

- ความเสี่ยงด้านราคา (Price Risk) เป็นความเสี่ยงที่รายได้และเงินกองทุนของ ธสน. ได้รับผลกระทบจากความผันผวนของราคาตราสารในพอร์ตการลงทุนของ ธสน. ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในตราสารหนี้สกุลเงินบาทและสกุลเงินตราต่างประเทศ รวมถึงตราสารทุนประเภทต่างๆ ที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือทางเครดิตอยู่ในระดับที่นำลงทุน (Investment Grade) ขึ้นไป โดยมีคณะกรรมการบริหารสินทรัพย์และหนี้สินเป็นผู้บริหารพอร์ตการลงทุน และควบคุมดูแลการลงทุนให้อยู่ภายใต้วงเงินลงทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์และขอบเขตของการลงทุนที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการธนาการ ซึ่งในช่วงปี 2553 ที่ผ่านมา ธสน. เน้นการลงทุนในตราสารที่มีสภาพคล่องสูงและมีความเสี่ยงต่ำ

ในปี 2553 ธสน. ได้จัดทำนโยบายและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการทำธุรกรรมอนุพันธ์ ระเบียบผลิตภัณฑ์ และมาตรฐานขั้นต่ำในการดูแลลูกค้าสำหรับการทำธุรกรรมอนุพันธ์ นอกจากนี้ ธสน. ยังจัดให้มีการทดสอบภาวะวิกฤตความเสี่ยงด้านตลาด (Market Stress Test) เป็นประจำทุกไตรมาส ทั้งความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย ด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและด้านราคาตราสารในพอร์ตการลงทุนของ ธสน. โดย ณ สิ้นปี 2553 ธสน. มีความเสี่ยงด้านตลาดอยู่ในเกณฑ์ระดับความเสี่ยงที่ ธสน. ยอมรับได้

ธนาการเลือกใช้วิธี Standardised Measurement Method ในการคำนวณความเสี่ยงด้านตลาด ซึ่งปัจจุบัน ธสน. มีสินทรัพย์เสี่ยงด้านตลาดเฉพาะด้านอัตราแลกเปลี่ยน และด้านอัตราดอกเบี้ยเฉพาะในส่วนที่เป็นฐานะใน Trading Book ซึ่งแบ่งเป็น

- General Market Risk : ต้องดำรงเงินกองทุนสำหรับ Interest rate related Derivatives (FRA, IRS, CCRS) โดยใช้วิธีการบันทึกตามอายุคงเหลือก่อนครบกำหนด Maturity Ladder Method
- Specific Risk : ไม่ต้องดำรงเงินกองทุน เนื่องจาก Interest rate related Derivatives ไม่มี Issuer

ข้อมูลทั่วไปของฐานะที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

- **วิธีการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการที่ธนาการพาณิชย์เลือกใช้**

ธนาการ เลือกใช้วิธี Basic Indicator Approach ซึ่งกำหนดให้ธนาการต้องดำรงเงินกองทุนเท่ากับ 15% ของค่าเฉลี่ยของรายได้รวมต่อปีของปีที่รายได้รวม > 0 ในช่วง 3 ปีย้อนหลัง

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุนในบัญชีเพื่อการธนาการ

- **ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยทั่วไปสำหรับความเสี่ยงของฐานะตราสารทุนในบัญชีเพื่อการธนาการ**

ปัจจุบันธนาการมีความเสี่ยงของฐานะตราสารทุนในบัญชีเพื่อการธนาการราว 0.60 – 0.70% ของเงินกองทุน โดยเป็นการลงทุนในตราสารทุนในความต้องการของตลาดในประเทศ หลักทรัพย์จดทะเบียน และกองทุนเปิดจำนวน 2 กองทุน ได้แก่

- 1) กองทุนรวมเพื่อระดมเงินจากผู้ลงทุนสถาบัน สำหรับลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับพลังงานหรือพลังงานทดแทน
- 2) กองทุนรวมเพื่อการลงทุนระยะยาวในภาคอุตสาหกรรมหลักที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ

- **ความแตกต่างของนโยบายในการบริหารความเสี่ยง**

เนื่องจาก ธสน. มีภารกิจที่จะต้องส่งเสริมและสนับสนุนส่งออกและผู้ลงทุนไทยเพื่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น ธนาคารจึงมีนโยบายในการบริหารความเสี่ยงด้านตลาดสำหรับตราสารทุนโดยเน้นการปฏิบัติตามภารกิจของธนาคารและการแสวงหาผลตอบแทนที่พอเพียง
- **นโยบายที่สำคัญในการประเมินมูลค่ายุติธรรมตามมาตรฐานการบัญชี สมมติฐาน และแนวปฏิบัติที่ใช้ในการประเมินมูลค่ายุติธรรม รวมถึงการเปลี่ยนแปลงในแนวปฏิบัติที่มีนัยสำคัญ แบ่งเป็น**
  - เงินลงทุนในตราสารทุนที่อยู่ในความต้องการของตลาดจัดประเภทเป็นเงินลงทุนเพื่อค้าแสดงด้วยมูลค่ายุติธรรม กำไรหรือขาดทุนจากการปรับมูลค่าของหลักทรัพย์เพื่อค้าจะรับรู้ในงบกำไรขาดทุน
  - เงินลงทุนในตราสารทุนที่อยู่ในความต้องการของตลาดจัดประเภทเป็นเงินลงทุนเพื่อขายแสดงด้วยมูลค่ายุติธรรม กำไรหรือขาดทุนจากการปรับมูลค่าของหลักทรัพย์เพื่อขายจะแสดงเป็นรายการแยกต่างหากในส่วนของทุนและจะรับรู้ในงบกำไรขาดทุนเมื่อได้จำหน่ายเงินลงทุนนั้น
  - เงินลงทุนในตราสารทุนที่ไม่อยู่ในความต้องการของตลาดจัดประเภทเป็นเงินลงทุนทั่วไป แสดงด้วยราคาทุนสุทธิ จากค่าเผื่อการลดมูลค่าเงินลงทุนกรณีที่เกิดการด้อยค่า ผลขาดทุนจากการด้อยค่าจะรับรู้ในงบกำไรขาดทุน
  - เงินลงทุนในบริษัทร่วมในงบการเงินเฉพาะธนาคาร บันทึกบัญชีโดยใช้วิธีราคาทุน

ข้อมูลความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีเพื่อการธนาคาร

- **ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยทั่วไปสำหรับความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีเพื่อการธนาคาร**

ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Risk) เป็นความเสี่ยงที่ร้ายได้ของ ธสน. ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย ด้วยเหตุนี้ ธสน. จึงได้จัดโครงสร้างอัตราดอกเบี้ยให้สอดคล้องตามลักษณะสินทรัพย์และหนี้สิน และมีการประเมินสถานการณ์และแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยอยู่ตลอดเวลา โดยมีเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมกับความซับซ้อนของธุรกิจ เช่น การติดตามความเหลื่อมกัน (Maturity Gap) ระหว่างอายุของสินทรัพย์และอายุของหนี้สิน และการประเมินผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Sensitivity Analysis) ที่มีผลต่อดอกเบี้ยรับสุทธิ (Net Interest Income: NII) ของ ธสน. ในระยะเวลา 1 ปีข้างหน้า และที่มีผลต่อเงินกองทุน (Economic Value of Equities: EVE) ของ ธสน. เป็นต้น ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวช่วยให้ ธสน. สามารถบริหารความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยและสามารถบริหารสินทรัพย์และหนี้สินในแต่ละช่วงเวลาได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกัน และเป็นไปตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการธนาคารกำหนด
- **ลักษณะของความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีเพื่อการธนาคาร**

จากการประเมินผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Sensitivity Analysis) ที่มีผลต่อดอกเบี้ยรับสุทธิ (Net Interest Income: NII) ของ ธสน. ในระยะเวลา 1 ปีข้างหน้า พบว่าในช่วงปี 2553 ที่ผ่านมา ผลกระทบต่อดอกเบี้ยรับสุทธิของธนาคารในระยะเวลา 1 ปีข้างหน้า (NII) ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ที่ธนาคารที่กำหนด ยกเว้นในช่วงปลายปี 2553 ซึ่งธนาคารได้เตรียมสำรองเงิน เพื่อเตรียมชำระคืนให้แก่เจ้าหนี้ และเพื่อให้ลูกค้าที่คาดว่าจะทยอยเบิกในช่วงต้นปี 2554 ที่ ซึ่งส่งผลให้ธนาคารมี Mismatch ระหว่างสินทรัพย์และหนี้สินสุทธิมากขึ้น

- **สมมติฐานสำคัญประกอบการประเมินความเสี่ยง เช่น สมมติฐานเกี่ยวกับการชำระหนี้คืนก่อนกำหนดของลูกค้านี้**
ลักษณะพฤติกรรมของบัญชีเงินฝากที่ไม่มีกำหนดระยะเวลา
ธนาคารกำหนดสมมติฐานสำคัญประกอบการประเมินความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีเพื่อการธนาคาร เช่น การปรับพฤติกรรมตามระยะเวลาของเงินฝาก และพฤติกรรมชำระคืนของลูกค้า เป็นต้น
- **ความถี่ของการวัดความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีเพื่อการธนาคาร**
ธนาคารมีการคำนวณ Interest Rate Sensitivity Analysis ของความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีเพื่อการธนาคารเป็นประจำทุกสัปดาห์